

løser alle problemer, og at den manglende integration jo sådan set er danskernes skyld.

Vil hr. Morten Bødskov ikke medgive mig, at der findes grupperinger inden for den muslimske verden i Danmark, som det er fuldstændig umuligt at integrere i det danske samfund? Hvis han bekræfter det, er spørgsmålet, hvad vi så egentlig skal gøre ved dem. Skal vi fortsat føde dem, huse dem, give dem alt, hvad de har brug for, vel vidende at deres eneste formål sådan set er at omstyrte det her demokratiske samfund og gøre det til et antidemokratisk samfund?

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Det er selvfølgelig en helt anden diskussion end den, der rejses med det her beslutningsforslag. Det er lidt sådan, at når hr. Per Dalgaard og jeg er i en diskussion i Folketinget, kommer den til at handle om alt muligt andet end det, sagen drejer sig om.

Det her handler om: Er der et bevis for, at den her organisation skal opløses ved dom eller ej? Jeg har spurgt hr. Peter Skaarup om det, og det kan være, at hr. Per Dalgaard ligger inde med beviset, men hvis det bevis er der, så synes jeg, det skal frem, for man må gå ud fra, at med den hårdhændede argumentation, som Dansk Folkeparti farer frem med her, så er der beviser, som ikke er kommet frem endnu. Hvis de er her, så synes jeg, vi skal se dem.

Den anden diskussion om integration tager jeg gerne. Det er Socialdemokratiets grundlæggende holdning, at en forbedret integration vil kunne afhjælpe mange af de frustrationer, som unge løber rundt med – særlig unge med anden etnisk baggrund – og som jeg og Socialdemokratiet tror er en af årsagerne til, at de lader sig tiltale af den form for fantasi, der gør sig gældende i Hizb-ut-Tahrir.

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Jeg kan kun konstatere, at det eneste bevis, som hr. Morten Bødskov og til dels også justitsministeren er interesseret i, rent faktisk er lig på bordet. Det er det eneste konkrete bevis, der egentlig er et bevis, der kan overbevise. Jamen hvad skulle det ellers være? Er hensigter og skrift og ageren og den måde, man egentlig gebærder sig på i det danske samfund, ikke nok?

Hvis ikke det er nok, så skal der jo rent faktisk lig på bordet, ikke? Så har vi terroristen, der går med en bombe i hånden hen til et indkøbscenter

og siger, jamen jeg vil ikke sprænge det her i luften, overhovedet ikke; det har du jo intet bevis på, jeg går bare med bomben.

Hvor langt skal vi egentlig ud, må jeg spørge hr. Morten Bødskov.

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Vi skal helst ikke længere ud, end hr. Per Dalgaard er på nuværende tidspunkt, for sandheden er, at det dog var en fuldstændig vanvittig udtalelse. Hr. Per Dalgaard har ikke hørt bare så meget som antydningen af, at Socialdemokratiet først vil tage det her problem alvorligt, hvis der er lig på bordet, sådan som hr. Per Dalgaard formulerer det.

Det, Socialdemokratiet har sagt, er, at i lighed med Socialdemokratiets øvrige historie vil vi tage kampen op mod fundamentalismen og særlig Hizb-ut-Tahrir på det grundlag, man skal gøre det på. Det tror vi bl.a. handler om en bedre integration af de her unge, som er frustrerede. Det handler om, at vi aktivt i de miljøer, hvor de her folk er, tager afstand fra dem.

Så er det klart, at hvis beviset foreligger og Rigsadvokaten vurderer, at på den baggrund er der mulighed for at gennemføre en sag, jamen så bliver den sag selvfølgelig gennemført. Det støtter vi gerne. Men så længe beviset ikke er der, er det altså ganske svært for os at støtte et sådant forslag fra Dansk Folkepartis side.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg synes da, det er meget, meget nemt at levere den påpegnings af, hvor beviserne er, uhyre nemt. Grundlovens § 78 taler om vold; at foreningen virker ved vold. Det er fysiske handlinger. Så taler den i pkt. 2 om anstiftelse af vold, og anstiftelse af vold er jo netop ikke en fysisk handling, men en opfordring, en trussel. Det er, at en lederskikkelse sætter nogle i gang med at øve vold. Det synes jeg er meget nemt at påpege.

Men må jeg så lige sige, at jeg synes, det var udmærket, at hr. Morten Bødskov sagde, at Hizb-ut-Tahrir udfordrer vores grundlovssikrede foreningsfrihed. Monrad – en af grundlovsfædrene – sagde de kloge ord, at friheden altid går til grunde ved sine egne udskejelser.

Jeg vil gerne spørge hr. Morten Bødskov, om han er enig med mig i, at der også kunne ligge et forsvar for foreningsfriheden i at forbyde Hizb-ut-Tahrir? Det er klart, at for så vidt angår en forening, som truer alle anderledes tænkende